

World Goodwill

NYHETSREV

Nr 4 2003

En tidskrift som visar Den goda viljans energi i världen. Utkommer med 3 nr per år. Artiklarna skrivna av våra medarbetare om inte annat anges.

Hälsa, helhet och aids

Mellan 1348 och 1350 härjades Europa av digerdöden, också kallad svarta döden, och andra livshotande sjukdomar. Epidemin var det allvarligaste utbrottet i en lång rad och ledde, tillsammans med en rad felslagna skördar, till att bortåt en fjärdedel av Europas befolkning dog. Europa hade inte repat sej från denna enorma olycka förrän långt in i nästa århundrade. Nu på tjugohundratalet är vi vittnen till något som kan bli en ännu större tragedi om vi inte gör något. Aidsspöket hemsöker Afrika. Andelen hiv-smittade i åldern 15-49 år är redan uppe i nästan tio procent för länderna söder om Sahara och i en del länder är den mycket högre. I Botswana t.ex. uppgår den till ofattbara 35 procent. FN förutsäger ruskigt nog att Asien kan följa Afrika i spåren. Konsekvenserna av epidemin är redan förödande; konsekvenserna om man inte agerar med kraft och sätter in resurser *nu* går inte att föreställa sej.

Denna ruskiga hälsokris har utvecklats under de senaste ca 30 åren. Från materiell synpunkt kan vi se att det ligger en komplicerad mix av orsaker bakom. Men finns det en djupare subjektiv mening med att denna dödliga farsot dök upp i det här skedet av människans historia? Vad är det aids försöker säga oss?

Aids bryter ner immunförsvaret och gör kroppen till ett lätt byte för andra infektioner. Denna process är något specifikt för samtiden, speciellt som immunsystemet också kan äventyras av vissa kemiska miljögifter. Det är inte alltför långsökt att se aids som naturens sätt att säga till oss att våra ekologiska relationer är helt ur balans. Detta har man förnekat alltför länge, liksom hur allvarlig aidsepidemin verkligen är. Det faktum att hiv kan ha hoppat över gränslinjen mellan arterna kan vara ytterligare en fing-

ervisning om att vi har felaktiga relationer till de andra naturrikerna.

Epidemin är global, det gör att vi måste rikta uppmärksamheten mot en annan extrem obalans: den i ländernas relativa välstånd och vilka implikationer detta kan få för vården. Idealet är en statligt finansierad hälso- och sjukvård, men det är något som mycket få nationer har genomfört; och det är inte heller något som de flesta länder kan klara. Resultatet blir att dödligheten i aids är mycket högre i de fattigare länderna.

Vi lever i en tid som hyllar individen och aids är en märkligt individuell sjukdom. Den överförs vanligen från individ till individ – till en sexualpartner, till en knarkkompis som man delat spruta med eller, det mest tragiska, till ett foster i mammans mage.¹ Den uppmanar alltså till att man tar ett moraliskt ansvar för beteenden typ promiskuitet och droganvändning som förhärjlig jagandet efter individuell njutning. Den betonar att rätten till den egna lyckan måste balanseras med skyldigheterna mot andra, om inte samhällsstrukturen ska trasas sönder. Den långa inkubationstiden skapar en ny dimension på individens ansvar, eftersom man kan smitta många utan att veta om det. Så de som lever så att de riskerar att sprida aids är ansvariga för att ta reda på om de är smittade. Alltså är aids ett angrepp mot mänsklighetens moraliska immunsystem och det krävs att mänskligheten gör ett medvetet val för att hitta det sociala bote-medlet.

I *Esoterisk läkekonst* kan vi läsa det utmanande påståendet att "all sjukdom är en följd av ett hämmat själsliv". Mänsklighetens själsliv är tydligen blockerat av denna dödliga farsot. Det livgivande fria utbytet och fördelningen som bör utmärka våra

I detta nummer

KRISENS DIMENSIONER

SAMTAL MED INSPIRERANDE TJÄNARE

WWW.WORLDBGOODWILL.ORG

REDAKTÖR:
DOMINIC DIBBLE

ekologiska, ekonomiska och moraliska relationer håller på att bli en dödlig relation. Om vi erkänner detta kan vi se att aids är allas ansvar – inte bara de drabbade och deras närstående. Aids kan bara frodas i isolering, själviskhet och materialism och dessa djupt rotade drag är det bara själen som kan få slut på. Mänsklighetens ljus och kärlek, uttryckt i god vilja, kan återupp-

rätta vår djupare liggande helhet och återställa mänsklighetens sjuka kropp till god hälsa.

¹ Det finns också exempel på att smittat blod funnits i blodbanker för blodtransfusioner. Det har lett till en mer allmän spridning. Blödarsjuka har blivit oskyldiga offer för sådana tragiska misstag, liksom ett stort antal fattiga människor på Kinas landsbygd.

KRISENS DIMENSIONER

Alla kriser brukar dra upp många problem till ytan. Aids är inget undantag. Sex, drogmissbruk, vård, klyftan nord-syd och diskriminering är bara några av problemen. Klart och tydligt är det så att denna enorma hemsökelse med f.n. mer än 42 miljoner smittade, gör att man med rätta kan säga att det är något av det mest vådliga som någonsin drabbat mänskligheten. Och eftersom 95 procent av de smittade kommer från tredje och fjärde världen, har det skärpt behovet av att vi som kollektiv, ändrar synsätt och tar itu med de globala kriserna. I utvecklingsländerna är det ofta en dödsdom att få diagnosen aids, något som inte längre gäller för oss i väst. Fastän man vet att priset för bromsmediciner, s.k. *anti-retroviral medicin* eller ARV-terapi, inte behöver vara högre än en dollar om dagen, så är det utom räckhåll för de mer än 50 procent av mänskligheten som får klara sej på mindre än två dollar om dagen, om inte världssamfundet hjälper till. Många människor idag erkänner, åtminstone teoretiskt, att livet är en enhet. Men nu är det dags att bli praktisk och börja genomföra de förändringar som behövs för att ge större jämlikhet mellan de som har och de som inte har i världen.

Aids kom till allmänhetens kännedom för ungefär tjugo år sedan. Det är en blodsjukdom och det sägs att blodet är livet – en symbol för den gudomliga energicirkulationen som transporterar näring till alla delar av helheten. När det genomsyras av begär, bryts det gudomliga cirkulationsflödet och blir istället en förmedlare av lidande och även död. Hälsan kan bara återställas om mänskligheten vill agera ansvarsfullt och praktiskt både som individer och globalt, genom att arbeta fram en kollektiv lösningens tankeform för problemet.

Eftersom aids huvudsakligen överförs via sex kan man jämföra det med andra sexuella sjukdomar såsom syfilis. I Alice Baileys verk sägs det att jorden själv är nersmittad av denna sjukdom genom att man så länge har begravt infekterade kroppar. Aids gör det aktuellt med en omvärdering av våra attityder till sex och det ansvar man har för sitt sexualliv. Sexualakten är en viktig källa till njutning och mänsklig gemenskap, en av gåvorna till livet i formen. När vi går in i Vattumannens tidsålder, en tidsålder för universellt broderskap, är en av de viktigaste energierna som inverkar på människans medvetande, den organiserande sjunde strålens energi.¹ Trots att den sägs ska öka fusionen mellan ande och materia i fysisk form, kan den ändå ha negativa effekter av vilka en är en stegrad sexuell stimulering. I kombination med andra vattumannaenergier har detta resulterat i en omfattande promiskuitet som varit en av de viktigare faktorerna för att sprida aids så snabbt. Man har också sagt att "den sjunde strålens människotyp är mera mottaglig för de problem, svårigheter och sjukdomar som är förenade med blodomloppet än någon annan av stråltyperna. Orsaken till detta är att denna stråle har att göra med uttryckande av livet på det fysiska planet, med att i form uttrycka relationen mellan ande och materia."²

Mänskligheten som är fast i kampen med begär och attraktion på formens nivå, har förlorat sin anknytning till den underliggande verkligheten av inre förening som sexakten döljer. Och som en konsekvens har något vackert och i grunden enkelt gått förlorat. Missbruk av sexualenergin skapar alla slags problem för mänskligheten – det har förvrängt dess syn och dragit bort den från högre mål. När mänskligheten börjar omvandla de här energierna

genom att leva ett mer balanserat sexualliv, kommer skaparanden gradvis att komma fram och blomstra.

Det fasansfulla med aids har gjort att mänskligheten konfronterats med klyftan mellan i-länderna och u-länderna. Denna klyfta kommer att kunna överbryggas först när principen om att dela med sej antas som en grundläggande värdering av världens länder. FN har gjort skattningen att senast 2005 kommer man att behöva 10,5 miljarder dollar årligen för att täcka kostnaderna för aids, vilket inkluderar att man får tag i och utbildar läkare och sjuksköterskor, eftersom läkaryrket också hemsökts av sjukdomen.³ Hittills, trots en del hoppingivande tecken, verkar det inte troligt att målet kommer att nås.

Aidssjukas stora fysiska lidande förvärras ytterligare av att man ofta blir stämplad för att man har aids. För att förbättra situationen har *World AIDS Campaign* valt temat "Lev och låt leva" för 2002-2003. Man vill skapa medkänsla och förståelse hos allmänheten så att inte aidsdrabbade blir till nutida spetälska. Stämpeln hiv-positiv hindrar ofta folk från att söka behandling eller från att erkänna sin sjukdom offentligt; hiv-patienter blir också nekade vård, bostad och sysselsättning och de undviks ofta av vänner, familj och kollegor, får avslag av försäkringsbolag eller vägras inresa i andra länder. I extrema fall vräks de från sina hem, deras äkta make/maka tar ut skilsmässa och de utsätts för fysiskt våld eller t.o.m. mördas. I Kina t.ex. tycker många att diskrimineringen är den mest tärande delen, trots att det finns stränga lagar mot diskriminering av personer med aids. En man sa nyligen att "när jag höll på med droger, kunde dom (d.v.s. familjen) fortfarande acceptera och förlåta, men när jag blev hiv-positiv, hade de inget mer att ge."⁴ Så vi ser att mänskligheten måste övervinna sitt fördomsfulla sätt att tänka, speciellt i frågor som har med sex att göra. Krisen tjänar följaktligen till att riva ner hinder och speciellt vill vi lovorda folket i musik- och nöjesbranschen som tagit initiativet till kampanjer för tolerans och gett löften om stöd.

Aidskrisen belyser också de problem som kvinnor möter, framför allt i utvecklings-

länderna. Aids har krävt sin tunga tribut av kvinnor och barn som i många fall är de mest hopplösa och oskyldiga offren för denna epidemi. Och genom att kvinnor som tar kontroll över sitt sexliv utsätts för hård ekonomisk och social press, har de mycket liten eller ingen möjlighet att skydda sej själva. Det är därför en samlad kampanj för att bekämpa aids inte bara kan fokusera på läkarbehandling av redan sjuka utan även måste omfatta kvinnors hälsa och skyddsåtgärder. För det är den dystra verkligheten att på grund av denna brist på preventivåtgärder så dör miljontals kvinnor. Situationen kompliceras av att många män av ekonomiska skäl måste tillbringa långa perioder borta från sina familjer och därigenom ökar promiskuiteten. Det finns tydligen inga enkla svar på vad som behövs av generella förändringar innan situationen kan börja förbättras.

I april 2001 gick FN:s generalsekretärare Kofi Annan i spetsen för tillskapandet av en global fond för att bekämpa aids, tbc och malaria, detta som svar på att världssamfundet misslyckats med att tillgodose behoven hos världens aidssjuka.⁵ Den är organiserad som en ngo med säte i Genève och ska snabbt och effektivt hjälpa utvecklingsländerna utforma och arbeta med program som är anpassade efter deras behov. Tbc och malaria är hemska dråpare och det behövs mycket pengar för att ge sig i kast med dem. Tragedin för aidssjuka är att det är lättare att visa att malaria och tbc är dödliga sjukdomar. Bland de mest trängande behov som fonden tillgodoser är att den bygger ut behandling och förebyggande verksamheter, förser med utrustning, utbildar läkare och lokal vårdpersonal som ska ta hand om de sjuka och fortsätter pressa priserna på effektiv bromsmedicin.

Aidskrisen är enorm – 42 miljoner infekterade f.n. som beräknas stiga till 68 miljoner senast år 2020. Hur hittar vi en väg ut ur detta, när så stor del av samtidskulturen verkar inriktad på att överstimulera den lägre naturen? Vi uppskattar frihet och det med rätta, men det är just den friheten som verkar ha drivit oss in i den nuvarande kaotiska situationen. Kanske kommer man, när mänskligheten fått en mer balanserad inställning till sex, inom samhället i stort liksom inom individer att genomföra

kontroll för att tygla dagens överdrifter. När mänsklighetens andliga inriktning blir starkare, kan vi nog till slut nå en punkt där många människor villigt tar ansvar för andra och slår in på en högre väg. När mänsklighetens uppmärksamhetsfokus flyttas från de lägre till de högre centra, kommer mycket energi för den goda viljan att stå till förfogande. Sex kommer då att bli så förändligt att det inte längre anses vara ett stort psykologiskt problem som det är idag. Det kommer då att inta sin rätta plats, vilket innebär en högre form av delaktighet, en sinnets delaktighet, som gradvis kommer att ersätta nuvarande svåra situation. En verklig telepati kommer att födas när det gudomliga flödet skiftar till en högre nivå, det kreativa livet tas i anspråk för att bygga tankeformer och till

ett telepatiskt samspel. Detta kommer att leda till en mer jämn cirkulation av eterkroppens energi och till att man ägnar sej åt någon form av kreativt tjänande. Då kommer könssjukdomarna att dö bort.

¹ Mer information om de sju strålarna som präglar medvetandet, finns i *"The New Psychology and the Seven Rays"* som finns att beställa från World Goodwill.

² Alice Bailey, *Esoterisk läkekonst*, p.108.

³ Artikeln *"Free AIDS Drugs in Africa Offer Dose of Life"* av Rachel Swarns, NY Times, 8 febr. 2003.

⁴ Artikeln *"Despite Law, China's H.I.V. Patients Suffer Bias"* av Elisabeth Rosenthal, NY Times, 14 jan. 2003.

⁵ Mer information på www.theglobalfund.org

Den goda viljan är... ett vaccin mot låsta relationer.

SAMTAL MED INSPIRERANDE TJÄNARE

Mot slutet av 2002 initierade World Goodwill en ny och spännande verksamhet. Då och då kommer vi att intervjua personer vars liv och verk återspeglar en andlig vision som vi tror kan vara av intresse för många att ta del av. En del kommer att ha en medveten andlig inriktning i sitt liv och arbete, medan andra kan vara mer fokuserade i det yttre men uppvisa liv av verkligt tjänande.

Vi planerar att intervjua folk från alla livets områden – t.ex. politik, diplomati, ekonomi, vetenskap, konst, religion, andlighet i den akademiska världen, media och andra områden. Vi tänker sikta in oss både på personens liv och arbete i yttrevärlden och, om det är möjligt och lämpligt, på hans eller hennes inre, andliga liv. Vi tror, att vi på det sättet kan belysa hur tjänare av idag har jämvikt mellan de två armarna i tjänandets kors (korset med lika långa armar). Genom intervjuerna tror vi att vi hjälper till att ge lite styrka till alla som vill tjäna mänskligheten i denna svåra övergång till en ny tidsålder.

Intervjuerna finns både som text- och ljudfiler på vår hemsida www.lucistrust.org/

goodwill/interviews. Hittills har vi lagt ut sex intervjuer, däribland en med Jane Goodall, världsberömd primatolog och naturvårdare, en med Andrew Cohen, andlig lärare, författare och redaktör för tidskriften *What is Enlightenment?* och nedanstående intervju med Desmond Johns, sydafrikansk medicine doktor och chef för FN:s aidsbyrå *UN AIDS* i New York. Intervjun gjordes i juni 2003.

WG: Du är medicine doktor och chef för FN:s aidsbyrå och det skulle vara intressant att veta vad du tror om möjligheten att hitta ett vaccin mot och/eller ett botemedel för aids under din livstid.

DJ: Jag skulle tro, att det som håller oss alla igång är förespeglingen att något kan göras eller att man hittar något på kort eller medellång sikt, men man måste dämpa optimismen något, eftersom vi vet att vi för tio år sen sa, att vi skulle ha ett effektivt vaccin inom tio år. Och nu säger vi praktiskt taget samma sak. Till största delen beror det på hiv-virusets natur; dess reproduktionsprocesser är ineffektiva, vilket betyder att många mutationsformer utvecklas med varje

generationscykel. Och i en kraftig, men vetenskapligt sett dålig reproduktionsprocess som denna, finner vi virusstammar som är naturligt resistenta mot alla våra experimentvacciner. Men arbetet pågår, massor av resurser och tankekapital investeras och åtskilliga experiment går nu in i fas ett och fas två av utvecklingsstadierna, så vi kanske ännu kan utveckla ett vaccin på kort eller medellång sikt.

WG: Kan du berätta vilka andra sätt som finns för att hejda aids, andra än ett vaccin?

DJ: På ett sätt har vi redan vad man kan kalla ett socialt vaccin: om man är trogen, om man undviker riskbeteende och om allmänna skyddsanordningar inom vården i form av riskfritt blod, säkra nålar, säkra injektionsmetoder används, har vi redan till vårt förfogande beprövade tekniker för att försöka hindra spridningen av hiv/aids.

WG: Tror du att det är viktigt att också finansiera preventivmedelsrådgivning?

DJ: Det är absolut livsnödvändigt, men man måste också förstå, att för att kunna bryta loss denna från den kliniska eller sjukhusmiljön, måste man ovillkorligen ändra folks beteende och för att göra det, måste vi både ge folk den information de behöver och tillgång till de tjänster de behöver. Att ge folk råd om hur man skyddar sej utan att de kan få tillgång till tjänsterna är mer än oansvarigt.

WG: Det är mer än tjugo år sen de första fallen av aids började dyka upp. Har du några förhoppningar om att världsamfundet kommer att kunna båda upp en politisk vilja att slutligt ta tag i frågan på ett lämpligt sätt?

DJ: Vi har sett att den politiska viljan och det politiska engagemanget att göra något har ökat dramatiskt. Men detta måste omsättas i ökade resurser, både mänskliga och ekonomiska, för att vi ska kunna skapa program som förändrar det som behöver förändras. Och sådana resurser får inte bara fokusera på förebyggande, utan också på vård, behandling och lindring av verkningarna av epidemin som de ser ut för närvarande. Det innebär att vi måste ta hand om de som är infekterade och drabbade av aids, vi måste ta hand om föräldralösa, vi måste

ge flickor utbildning, vi måste hålla dem kvar i skolan, vi måste se till att kvinnor får inflytande, för det är kontraproduktivt att bara inrikta sej på konsekvenserna av epidemin utan att ta itu med det som gör folk sårbara från början – då hanterar vi bara hälften av ett mycket komplicerat problem. Det betyder alltså både att vi tar hand om de som är smittade och förhindrar att framtida generationer hamnar i riskzonen.

WG: Såvitt vi har förstått, så har vi en mycket allvarlig kris i Afrika, eftersom så många läkare och sjuksköterskor har dött i sjukdomen.

DJ: Ja, det är riktigt. När mer än 30 procent av befolkningen i ett samhälle är smittad, kan man föreställa sej vilken påverkan detta har på samhällsinstitutionerna och om vi ska kunna skapa lyckliga, stabila och jämlika samhällen i olika delar av världen måste det finnas institutioner som kan ta hand om ungdomarna så att de lotsas fram till att vara produktiva medlemmar i samhället och det kräver funktionsdugliga samhällsinrättningar. Konsekvenserna för stabiliteten och säkerheten när man har många unga som är föräldralösa och som har en dålig förankring i de samhällen de lever i, är faktiskt en tickande bomb som ingen regering vill ta i.

WG: Vilka förändringar i världsoptionen är viktigast för att kunna bekämpa aidsepidemin?

DJ: Först och främst: att få bort stämpeln och diskrimineringen. Det är en viktig faktor.

WG: Är inte det mottot för årets aidskampanj?

DJ: Jo, det var även förra årets motto. Och det grundar sej på att vi vet, att innan vi kan skapa en säker zon eller åtminstone lite trygghet i människor, så att de går och testar sej, att de kommer och får vård, kommer vi sannerligen inte att börja få bukt med epidemin. Faktiskt börjar vi få belägg för detta. På en del platser där man utökat behandlingsalternativen, kommer inte folk i den utsträckning som man väntade sej på grund av stigmat och diskrimineringen. När man vet att läget innebär att vara tvungen att se sin egen död i vitögat och detta är för någon i tjugoårsåldern något mycket skrämmande, så är det i sej illa nog men när det faktiskt också gör att du riskerar att förlora jobbet, din anställning eller frysas ut av din fa-

milj, kan man förstå varför det fortfarande är så svårt att få folk att komma på tester och till behandling.

WG: Finns det något speciellt som FN gör för att bekämpa detta stigma? Vilka program genomförs?

DJ: För att sammanfatta: vi vill visa hiv/aids mänskliga ansikte, visa att det finns individer bakom den årliga offentliga statistiken, att individerna är människor som du och jag.

Sjukdomen skär tvärs genom alla samhällslager – alla befinner sej i en potentiell riskzon. Det är inte Guds förbannelse som hem söker folk för deras livsföring, för hur de ser ut, för deras hudfärg eller vad som helst. Och att visa hiv/aids humana ansikte och att få ledare – religiösa ledare, företagsledare, idrottsfolk, mediakändisar, politiska ledare – att gå ut med kraft för att ta bort den negativa stämpeln och diskrimineringen och att göra det i handling såväl som i ord, då kommer vi i långa loppet att börja övervinna detta betydande hinder. Och slutligen, förutom behovet att ta itu med diskrimineringen, så behöver vi mer resurser. Vi vet att ett effektivt gensvar kommer att kräva omkring 10 miljarder dollar om året senast år 2005 och siffran kommer att stiga till omkring 15 miljarder dollar senast 2007.

WG: Har ni fått några reaktioner på att USA:s president nyligen anslagit 15 miljarder dollar nyligen till aidsbekämpning?

DJ: Inte något officiellt, men det finns vinkar om att det kommer. Fransmännen har tredubblat sitt årliga åtagande till den globala fonden, från 50 miljoner till 150 miljoner dollar. Och vi är optimister, vi tror att andra bilaterala givare kommer med liknande tillkännagivanden och kanske till och med från EU.

WG: En fråga till om aidsstigmat. När du säger att offentliga personer kommer ut och inte bara håller anföranden, utan på andra sätt hjälper till att få bukt med problemet, hur kommer det budskapet ut i en kontinent som Afrika, där kommunikationsmedlen inte är så avancerade som i väst? Hur kan vi ta itu med det problemet speciellt i tredje världen?

DJ: Det sker faktiskt på många nivåer. Även om

folk inte har teve, så är radions genomslagskraft mycket god. Vi är också innovativa i valet av samarbetspartners. Till exempel har ju Coca-cola tillgång till de allra minsta butiker på de mest avlägsna platser och de har med sej vårt material; vi använder deras distributionsnät för att ta informations- och utbildningsmaterial till avlägset liggande platser. Vi arbetar med många slags partners från det civila samhället, vi använder teater och många andra metoder för att nå människor. Och visst har preventionsprogrammets räckvidd ökat avsevärt – vi är inte framme än, men jobbet pågår. Men vi måste också komma ihåg, att det förebyggande arbetet är lika relevant i Brooklyn som det kan vara i Afrika. Så, att få ut budskapet är inte bara en fråga för utvecklingsländerna eller de fattiga länderna, utan också för de rika, där vi börjar se en uppåtgående trend i frekvensen nya infekterade.

WG: Du känner förmodligen till den sydafrikanske aidsaktivisten som själv är infekterad med viruset, men som vägrar ta bromsmedicin medicin innan regeringen gjort den tillgänglig för alla. Vad tycker du om sådana aktioner?

DJ: Du talar förstås om Zackie Achmat som förvisso stått i förgrunden för aidsaktivismen i Sydafrika och på andra håll och som du vet, har oklanderliga vitsord. Som kliniker är förstås detta inte något jag skulle ge stöd, men jag kan förstå hans personliga övertygelse och skälen för den. Som jag förstår det, har den sydafrikanska regeringen sammankallat en arbetsgrupp från bl.a. hälso- och finansdepartementen, för att försöka skatta kostnaderna för den offentliga sektorn för att genomföra ett fullskaligt behandlingsprogram, omfattande ARV, i Sydafrika. En rapport om detta program läggs troligen fram för regeringen inom kort. Så precis som i fråga om vacciner måste man fortfarande vara optimist och tro att saker och ting går åt rätt håll. Och vi kan säkert säga, att vad beträffar folk som får tillgång till ARV på privata sektorn, så har vi sett att stora företag vidtagit viktiga åtgärder. Sydafrika har ett välutvecklat försäkringssystem som hittills, har jag förstått, har gett mer än 15 000 personer tillgång till ARV genom privata försäkringar.

WG: Hur många smittade har man för närvarande i Sydafrika?

DJ: Man har skattat det till mellan 4,7 och 5 miljoner.

WG: Det innebär att många inte får någon behandling.

DJ: Jo, eftersom mellan tio och femton procent kan behöva behandling hela tiden, så, ja det är sant, att det är ett jättegap att överbrygga, men trots allt inte så stort som fem miljoner.

WG: Är det något du skulle vilja dela med dej till oss som någon slags sammanfattning – något om ditt arbete och dina egna tankar om denna globala kris?

DJ: Ja. Bara en påminnelse att det verkligen finns en plan och det är Declaration of Commitment som FN:s specialsession antog bara för två år sedan. Den lägger fast en tidplan för olika verksamheter och har tidsbundna mål, av

vilka det första ska infrias i år (2003) och som vi ska avrapportera vid generalförsamlingen tidigt i september och en andra lista av mål utfaller 2005 och den relaterar specifikt till programtäckning och genomslagskraft. Så vi har en plan och får vi de lämpliga resurserna, kan vi lägga en stor hög pilotprogram och framgångssagor i vågskålen så att den tippar över åt det positiva hållet. Så ordet är trappa upp, trappa upp, trappa upp.

WG: Och därför är du alltså optimist och tror att vi kan få grepp om sjukdomen?

DJ: Javisst, det är jag.

WG: Det är en mycket positiv slutpunkt på vår intervju. Tack så mycket för att du tagit tid från ett mycket tajt tidsschema för att prata med oss.

Verksamheter under en övergångsperiod

Under övergången till en ny världsordning med enhet, fred och goda relationer, skapar människor av god vilja verksamheter som är typiska för den nya gruppen världstjänare.

Right From The Start, (sv. Ända från början) som är en registrerad stiftelse, är ett pedagogiskt projekt om mänskliga rättigheter och skyldigheter för barn och vuxna i deras liv. Projektet grundar sej på en vision för barnen och deras framtid och det bygger på respekt för det inre barnet och att alla barn behöver få bästa möjliga start i livet och vill hindra vanvård av och våld mot barn. Syftet med *Right From The Start* är bl.a. att skapa en miljö av kärlek och trygghet runt barnen, speciellt under de första åren, att man sätter värde på varje persons andliga natur; man vill lösa några av de problem som orsakas av fattigdom, föräldrarnas övergivenhets känsla, brist på stöd till familjer; man vill visa att man reagerar för skador orsakade av föräldrars sammanbrott och brist på familjevård; värna om barns medfödda förmåga till sällskaplighet, empati och samarbete och vill utveckla och stärka goda relationer mellan människor; bryta ett kretslopp av fruktan, ilska, missbruk som överförs från generation till generation; föra barnen närmare naturens värld och ge kunskap om och lära omsorg om miljön; motverka de fördärliga inslagen i reklamen som utövar påtryckning och ger

materialistiska värderingar; minska de spänningar som många lärare upplever och ge dem möjligheter att utvecklas. Visionen för projektet presenteras i en serie praktiska och lättillgängliga böcker för föräldrar, barnvårdare och även dagis- och lågstadielärare. Böckerna är rikt illustrerade. De kan läsas var för sej, för varje bok behandlar ett specifikt ämne, men tillsammans bildar böckerna en helhet. Första boken som redan kommit ut, heter *Sound Sleep – Calming and helping your baby or child to sleep* (sv. God sömn – att lugna ner ditt barn och hjälpa det sova), en fin skrift som vill hjälpa oroliga och utmattade föräldrar som är på vippen att misshandla sina egna barn (www.hawthornepress.com/s-sleep/reviews.html). Mer info och förteckning över alla planerade böcker i serien kan du få från:

Right From The Start, Welcome Cottage, Wiveton, Holt, Norfolk NR25 7TH, England; Tel: +44-(0)1263-740935; mejl: sarah@rightfromthestart.fsnet.co.uk

Compassion Response Network (CRN) är en grupp som har som grundsats "att underlätta

för ett nätverk av god vilja, där människor får styrka, så att de kan direkt ge en deltagande respons på mänsklighetens mest trängande behov". Tanken bakom gruppens vision är principer såsom allomfattande, harmlöshet, medkänsla, god vilja och att skapa goda relationer. Den är inspirerad av Alice Baileys lära. Gruppens viktigaste medkänslomål, är fostrande: "Att identifiera sej med de miljoner i världen som har aids och skapa en medkännande reaktion genom direkt handlande till dess deras lidande har förvandlats till förtröstan. Att bidra till aidsprojekt för behandling och tester av en tillräckligt hög vetenskaplig-medicinsk kvalitet som drar till sej intresse och engagemang från större hjälporganisationer och välgörenhetsgrupper. Att samarbeta med dessa grupper för att ge effektiva långsiktiga reaktioner på aidsepidemin". CRN utvecklade i början ett handlingsprogram för alternativ behandling och blodtester av aidspatienter i Afrika, speciellt i Kinshasa i Demokratiska republiken Kongo, där patienter som fick gratis behandling rapporterade snabba förbättringar i hälsan och ville fortsätta behandlingen. Men ekonomin satte stopp för de lite dyrare försök som behövde utföras för att utveckla programmet vidare. Ur det här projektet bestämde sej gruppen som har

kontakt via mejl, eftersom den är spridd över hela jorden, att koncentrera sej på att hjälpa till att höja allmänhetens medvetenhet om alla dessa människor av god vilja, både grupper och enskilda som är engagerade i att hitta ett mer genomgripande svar på den globala aidsepidemin. CRN:s taktik vilar på fyra pelare som i korthet lyder: att tillhandahålla gratis omvårdnad för de grundläggande hälsobehoven; att genom oberoende komparativ kartläggning visa hur effektiv alternativ vård och behandling är med optimal blodtestning och offentlig publicering av resultaten; direkt engagemang från aidsdrabbade i diskussioner om och planering för en allsidig respons på aidskrisen i Afrika och slutligen utveckling av en internationell och oberoende rörelse för alternativ behandling, med deltagande från alla intresserade parter som vill ha en vid och uttömmande lösning för aids och andra stora sjukdomar ur det alternativa behandlingsperspektivet som ska leda till en världskonferens och en internationell deklaration om jämförande tester av behandlingar. Mer information, skriv till:

CRN, PO Box 582, Gosnells WA 6110, Australien; mejl keane@nw.com.au; hemsida www.compassion-response.net

ATT VERKA FÖR ATT SKAPA RIKTIGA RELATIONER

ISSN 1650-5263

World Goodwill är en internationell rörelse som verkar för att mobilisera den goda viljans energi i världen och att skapa riktiga mänskliga relationer. Organisationen grundades 1932 som en tjänande verksamhet inom Lucis Trust. I Storbritannien är Lucis Trust en registrerad utbildnings- och välgörenhetsorganisation. I USA är den ett icke-vinstdrivande, skattebefriat utbildningsföretag. World Goodwill är en av FN godkänd NGO (icke-statlig organisation) och den brukar delta i de reguljära rådgivande mötena i FN:s högkvarter. Lucis Trust finns med på ECOSOC:s lista över rådgivande organisationer.

World Goodwills Nyhetsbrev kommer ut tre gånger om året. Vill du ha fler exemplar, hör gärna av dig. Förutom den engelska originalversionen *World Goodwill Newsletter* ges nyhetsbrevet också ut på danska, franska, grekiska, holländska, italienska, portugisiska, ryska, spanska, svenska och tyska.

Den engelska hemsidesadressen är www.worldgoodwill.org Här kan du läsa nyhetsbrevets originaltext.

World Goodwills arbete finansieras uteslutande genom gåvor och det kostar inget att prenumera på nyhetsbrevet. Men varje gåva - stor eller liten - är mycket välkommen. På så sätt kan information spridas till så många som möjligt. Gåvor till Lucis Trust, kan göras till postgiro: 74267-6, då stöder du den internationella verksamheten. Om du vill bidra till att materialet kan ges ut på svenska kan du använda pg-numret nedan.

WORLD GOODWILL

1 Rue de Varembe (3è)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
Storbritannien

120 Wall Street
24th Floor
New York NY 10005
USA

Översättning, layout och utskick: Svenskt Informationscenter för World Goodwill och Triangel
Granängsringen 16, 135 44 Tyresö. Hemsida: <http://www.goodwilltriangel.org> E-post: info@goodwilltriangel.org
Tel: 018- 53 01 20 (dagtid) eller 08-798 28 78 (kvällstid) Svenskt Informationscenters arbete finansieras enbart genom gåvor. Varje gåva bidrar till att information kan spridas till så många som möjligt.
Föreningssparbanken (clearingnr 8327 nr: 9 994 819 589-7).